

Udgiftsordrer." At han er personlig ansvarlig for Rigtigheden af sit Bogholderi, er naturligvis en ligefrem Følge af hans Stilling; derimod veed jeg ikke, om der nogetsteds i Lovens siges, at han skal udfærdige og medundertegne Indtægts- og Udgiftsordrer. Han skal notere dem, men ikke være med til at udfærdige dem. Han er Betjent under Amtsrådet, og han skal udføre Amtsrådets Beslutninger, ogsaa hvad Indtægter og Udgifter angaaer. Amtsrådets Beslutninger finde deres Udtalelse gennem Rådets Formand, der som oftest er Amtmanden. Naar Amtmanden udfærdiger og underskriver en Ordre, og Bogholderen da kan sige: „nei, den underskriver jeg ikke“, indtager han en Plads, der ikke tilkommer ham. Han skal ikke kunne afgjøre, om en Udgiftsordre skal kunne gives eller ikke. Han skal kun indstaae for, at den bliver rigtig noteret og er rigtig beregnet. Der kan af forskellige, deriblandt ogsaa reent formelle, Grunde gjøres Indvendinger mod en Ordres Rigtighed, men Bogholderen maa ikke kunne standse Sagen, fordi han i saa Henseende ikke er enig med Formanden. Det kan f. Ex. let indtræffe, at det er tvivlsomt, paa hvilken Konto en Ordre skal indføres. Skulde Bogholderen nu kunne sige: Nei, jeg nægter at indføre denne paa den Konto og kan ikke underskrive den, har han derved paralyseret Amtmanden og Amtsrådet, og dette forekommer mig ikke gaaer an; jeg mener derfor, at de sidste to Linier: „og for de af ham udfærdigede og medundertegnede Indtægts- og Udgiftsordrer“ bør udgaae. Bogholderen har Intet at medundertegne, men kun at notere, og han har kun at indstaae for, at Noteringen er færdig og Udregningen af selve Regningen er rigtig.

Der er endnu blot eet Ændringsforslag, nemlig det til § 21, som jeg skal omtale. Et Par andre Medlemmer og jeg have meent, at der i Paragrafens 5te Stykke, 3die Linie, efter Ordet „skal“ bør tilføies „summariff“. Hvis det ikke tilføies, da vil det staae, som om det var paalagt Revisoren ikke alene at gennemsee, men ogsaa at revidere Regnskabet, og det er ikke Meningen. Bliver det paalagt ham at undersøge, hvorvidt der er begaaet Feil, er det et ganske almindeligt Paabud; han skal da ogsaa

undersøge, hvorvidt der kan være begaaet Taalfeil. Saadanne Feil skal han naturligvis ikke overgaae, naar de ere saa isinesaldende, at han saa at sige falder over dem; men han skal ikke være forpligtet til at undersøge, om lige Feil i det Hele findes, det vil sige revidere Regnskabet. Det har man nu sagt, at han ikke skal, — men at han skal kun gennemgaae Regnskabet. Sætter man Ordet „summariff“ til, borttager man Ansvar for Revideringen af Regnskabet, og det er jo det, man netop vil.

Fertil skal jeg for Dilettet indskrænke mig. Det har ikke været med nogen behagelig Følelse, at jeg har maattet staae op og tale om disse Regnskabsager paa den Maade, som jeg har gjort. Det er kun ugjerne, at jeg træder frem paa en saa paafaldende Maade; men jeg har haft Overbeviisningen om, at jeg maatte det. Jeg har troet, efter den Erfaring, jeg har, og paa hvilken mine Forslag ere grundede, at man paa den af mig foreslaaede Maade vil kunne opnaae al den Betryggelse, der kan forlanges for et Regnskab som dette. Jeg troer, at man paa den anden Maade vel vil opnaae det Samme, men med større Besvær og med større Bekostning, og jeg troer ikke, naar man seer hen til de Summer, hvormed her er Tale, — der forøvrigt i og for sig kunne være betydelige nok — at man da kan finde en Berettigelse til at anvende de store Bekostninger og det Arbejde paa Regnskabsvæsenet, som her er forlangt. Jeg troer ikke, at en Privatmand, der har en Indtægt og en Udgift af 100,000 Rd. aarlig, naar der ikke er Spørgsmaal om Gevinst eller Tab, men blot om Indtægter, der skulle anvendes paa rette Maade, vilde indrette sig, et saa vidtløftigt Regnskabsvæsen som det, her er paatænkt. Jeg troer, at han med to Personer, en Sekretær og en Kassierer, vilde være mere tilfreds end med det hele vidtløftige Apparat, her er bragt i Forslag.

Høgsbro: Grunden til, at jeg har stillet det Forslag, at foruden Tærverne ogsaa nogle af Vesterhavsørerne skulle undtages fra Lovens Omraade, er, som den ærede Ordfører allerede har anført, at de Forudsætninger, hvorpaa Lovens hviler, ikke findes paa disse Øer. Der er ikke der noget Sogneforstanderskab, de beel-